

รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

The Model of Academic Administration of Early Childhood Education under Bangkok Metropolitan Administration

ชฎาภรณ์ จันทร์ประเสริฐ¹, วิภาภรณ์ ภูวัฒนกุล², โกศล มีคุณ³,
ศักดิ์ชัย นิรันธทวี⁴

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา^{1,2,3,4}

Chadaporn Chanprasert¹, Vipaporn Poovatanakul², Kosol Meekun³,
Sakchai Nirunthavee⁴

College of Management, University of Phayao^{1,2,3,4}

E-mail: chadaporn254744@gmail.com^{1,2,3,4}

Received: June 12, 2022; Revised: June 19, 2023; Accepted: June 29, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารงาน และสร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ซึ่งประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดมาตรฐานรวมค่า มีค่าความเชื่อมั่นโดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) อยู่ระหว่าง 0.95-0.98 สถิติที่ใช้วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และของญี่ปุ่น ทั้ง 5 ด้าน ส่วนใหญ่มีประเด็นที่เหมือนกัน 2) ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัจจัย 9 ด้าน ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โดยปัจจัย 9 ด้านดังกล่าวร่วมกันทำนายผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ได้ร้อยละ 85.4 และผลการตรวจสอบรูปแบบเชิงทฤษฎีโดยการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล พบว่า โมเดลปัจจัยเชิงทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักในการส่งผลสูงสุด คือ ด้านผู้ปกครองและชุมชน รองลงมา คือ ด้านครูผู้สอน และ 3) ผลประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย PIE Model โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบมีความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย สถานศึกษา
ระดับปฐมวัยสังกัดกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The objectives of this research was to study and compare academic administration. Study the factors affecting success in management. and creating a model and evaluating the model of academic administration at the early childhood level of educational institutions Bangkok This research is a mixed research. which consists of qualitative and quantitative research the sample group consisted of schools offering kindergarten education. under the Bangkok Metropolitan Administration, amounting to 150 locations. The instrument used in this research was a combined estimator. There was a confidence value with the alpha coefficient (α) between 0.95-0.98. Statistics used to verify the hypothesis were multiple regression analysis and influence path analysis. The research findings were as follows: 1) a comparative analysis of early childhood academic administration of educational institutes Bangkok Most of the 5 areas have the same issues. 2) Analysis of factors affecting success in academic administration at the early childhood level of educational institutions. Under the Bangkok Metropolitan Administration, there are 9 factors that affect academic administration at the early childhood level. These 9 factors together predict the success in academic administration at the early childhood level at 85.4 percent. By analyzing the influence path, it was found that the theoretical factor model was consistent with the empirical data. The factors with the highest weight for effect were parents and communities, followed by teachers, and 3) the evaluation of the PIE Model for early childhood academic management by experts. Possible at the highest level and by experts, it was found that the model was most feasible and useful at the highest level.

KEYWORDS: Model of academic administration at the early childhood level, Academic Administration of Early Childhood Education, Early childhood educational institutions under the Bangkok Metropolitan Administration

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ เพื่อเตรียมกำลังคนให้พร้อมในการเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยสู่เวทีเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ เมื่อโลกเปลี่ยนคนต้องเปลี่ยน การศึกษาของประเทศไทยก็ต้องเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ประเทศไทย 4.0 รัฐบาลได้

กำหนดวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยใช้ศักยภาพของมนุษย์เป็นตัวนำ ขับเคลื่อนด้วยปัญญาของคน ต้องลงทุนในมนุษย์ให้เป็นผลผลิตที่ดี ทุกคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน และอยู่อย่างยั่งยืน (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559)

ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาต้องเริ่มจากการศึกษาปฐมวัย กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการประสานและบูรณาการทุกฝ่าย

ให้ทุกภาคส่วนตระหนักว่าเด็กปฐมวัยไม่ใช่สมบัติของหน่วยใดหน่วยหนึ่ง แต่เด็กปฐมวัยถือเป็นสมบัติของชาติการจัดการศึกษาปฐมวัยต้องมีความพร้อมเพื่อให้เด็กมีคุณภาพและเติบโตไปสู่การเป็นเด็ก 4.0 ในอนาคต (บัลลังก์ โรหิตเสถียร 2561) การศึกษาปฐมวัยเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดใน การเพิ่มมูลค่าให้ทุนแก่มนุษย์ คือ การให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะเด็กระดับปฐมวัยในด้านการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

จากผลการวิจัยของวิมลทิพย์ มุสิกพันธ์ (2559) เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการศึกษาปฐมวัยในบริบทของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นพบว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และจะส่งผลกระทบต่อเจเนอเรชันโตเป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาเซลล์สมอง ประสบการณ์และทักษะพื้นฐาน ดังนั้นการวางรากฐานด้านการเรียนรู้ของเด็กจะมีส่วนสำคัญต่อความรู้สึกลึกซึ้ง คิด ตลอดจนบุคลิกภาพในอนาคต การพัฒนาเด็กตั้งแต่ปฐมวัยให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ย่อมมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติในอนาคต ประเทศไทยญี่ปุ่นให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการพัฒนาความสามารถในการรู้คิดและการพัฒนาทางอารมณ์สมรรถนะทางกาย ผ่านกระบวนการเล่นถือเป็นสิ่งส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

ขณะที่การศึกษาของญี่ปุ่นเน้นพัฒนาการตามวัย ประเทศไทยกลับมีแนวทางที่แตกต่างเห็นได้จากการส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนกวดวิชา และหลักสูตรของเด็กปฐมวัยมีหลักสูตรการเรียนที่เข้มข้น การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้รับผลกระทบจากสภาพปัญหาด้านสังคมในประเด็น ค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการสอบ และการแข่งขันสูงมาก การเน้นการเรียนการสอนทางวิชาการในระดับปฐมวัยที่เห็นว่าคุณค่าทางวิชาการเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งกลับสร้างความเครียด

และความกดดันให้เด็กมากขึ้น (การศึกษาปฐมวัยกับศึกษานิเทศก์ปฐมวัย, 2560)

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษา มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาให้เด็กในพื้นที่เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งองค์ความรู้ มีคุณธรรมและทักษะในการดำรงชีวิต โดยสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรุงเทพมหานครฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569) (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา, 2563) และแผนปฏิบัติการประจำปีเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน โดยมียุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับประสิทธิภาพจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง มีเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องคือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2563)

ดังนั้นโครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และกิจกรรมประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้บรรจุอยู่ในแผนปฏิบัติการกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2564 (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2563) จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในประเทศญี่ปุ่นเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยของไทยให้มีคุณภาพ อันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Education in Japan Community, 2018; สุริยา ช้องเสนาะ, 2561) ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และของญี่ปุ่น และศึกษาปัจจัยที่

ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อ
สร้างและประเมินรูปแบบ เพื่อนำมาเป็นแนวทางใน
การพัฒนาแบบบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยที่
มีความเหมาะสมนำมาปรับใช้ในสถานศึกษาปฐมวัย
สังกัดกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงาน
วิชาการระดับปฐมวัยของญี่ปุ่น และของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบรูปแบบเชิง
ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์

3. สร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร มีอย่างน้อย 5 ปัจจัย

2. รูปแบบเชิงทฤษฎีของการบริหารงาน
วิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานครสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มี
ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็น
ประโยชน์อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางสำหรับสำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ประโยชน์
ในการวางแผนและพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
และจัดการศึกษาของโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด
กรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับนโยบายด้าน
การศึกษา คือ พัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็ม
ตามศักยภาพ และมีพัฒนาการสมวัย

2. เป็นแนวทางให้สถานศึกษาอื่น ๆ นำไปใช้
เป็นแบบอย่างในการบริหารวิชาการในสถานศึกษา
ระดับปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร**
หมายถึง แนวทางการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ คือ ผลสัมฤทธิ์ของเด็กปฐมวัย
และความพึงพอใจของผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วยที่
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน
วิชาการ และปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัย โดยใช้กระบวนการทางการบริหารแบบ PIE
Model (Newby et al, 2000) ประกอบด้วย 1) การ
วางแผน (Planning-P) 2) การนำไปปฏิบัติ
(Implementation-I) และ 3) การประเมินผล
(Evaluation-E)

2. **ผลสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ
ระดับปฐมวัย** คือ ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ของ
เด็กปฐมวัย และความพึงพอใจของผู้ปกครอง

3. **ผลสัมฤทธิ์ของเด็กปฐมวัย** คือ ผลประเมิน
พัฒนาการของเด็กระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1
และชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่
กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช
2560 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีพัฒนาการครบ
ทุกด้าน ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการ

ด้านอารมณ์ จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม และ พัฒนาการด้านสติปัญญา เติบโตตามศักยภาพ

4. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านการจัดบริการนักเรียน 3) ด้านประชาสัมพันธ์ 4) ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม และความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดประสบการณ์ด้านร่างกาย 2) การจัดประสบการณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ 3) การจัดประสบการณ์ด้านสังคม และ 4) การจัดประสบการณ์ด้านสติปัญญา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 มี 2 ขั้นตอนและระยะที่ 2 มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1

การวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 1 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในข้อที่ 1 คือ ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารวิชาการระดับปฐมวัยของญี่ปุ่นและของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนระดับปฐมวัยของญี่ปุ่น ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทย จำนวน 1 โรงเรียน และโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนในระดับปฐมวัย จำนวน 4 โรงเรียน รวม 5 โรงเรียน โดยเลือกโรงเรียนที่ยินดีจะให้ข้อมูลในด้านการบริหารงานวิชาการปฐมวัย ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียนระดับปฐมวัยของญี่ปุ่น และผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือ

แบบ สัมภาษณ์ แบบ มีโครงสร้าง (Structured Interview) สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิชาการระดับปฐมวัย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย 2) การบริหารจัดการการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผลพัฒนาการ 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา และ 5) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการตรวจสอบมาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item-objective congruence) และความตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด เป็นรายชื่อตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อคำถาม ที่มีค่า IOC = 0.50 ขึ้นไป ที่แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือเนื้อหาที่ต้องการ (สราวุธ กันหลง, 2555) ผลตรวจสอบพบว่า แบบสัมภาษณ์ มีข้อคำถามที่ดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item-objective congruence) อยู่ระหว่าง 0.8-1.00 ผู้วิจัยใช้ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา และหนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของสถาบัน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลักแบบ ปฏิสัมพันธ์ (interactive interview) โดยผู้วิจัยจดและสรุปประเด็นที่สัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ คือ วิธีการเกี่ยวกับการบริหารวิชาการในการจัด

การศึกษาปฐมวัย ใช้วิธีวิเคราะห์แบบวิเคราะห์เนื้อหาสาระ (content analysis)

การวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในข้อที่ 2 คือ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารวิชาการปฐมวัย ในสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารวิชาการปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนในระดับปฐมวัยจำนวน 429 แห่ง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาตามกฎแห่งความชัดเจน (Rule of Thumb) นักสถิติวิเคราะห์ตัวแปรพหุนิยม ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10-15 ตัวอย่างต่อการวิจัยหนึ่งตัวแปร (Hair et al, 2010) ได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ 130 โรงเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ตัวอย่าง (โรงเรียน) สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิ (stratified random sampling) โรงเรียนขนาดเล็ก ได้กลุ่มตัวอย่าง 77 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง ได้กลุ่มตัวอย่าง 38 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้กลุ่มตัวอย่าง 35 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มปฐมวัย ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ชั้นเรียนอนุบาล 1 และอนุบาล 2 ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 และอนุบาล 2

เครื่องมือ

เครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่แบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารงานวิชาการ ปฐมวัยใน

สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารวิชาการปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดปฐมวัย ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ชั้นเรียนอนุบาล 1 และอนุบาล 2 แบบสอบถามฉบับที่ 2 เกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 และอนุบาล 2 ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบวัดมาตราประมาณรวมค่า 5 ระดับของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item-objective congruence) ผลตรวจสอบพบว่าแบบสอบถามมีข้อคำถามที่ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8-1.00 และวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่ระดับ 0.7 (Cronbach, 1970) ผลการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามชุดที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และผลการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามชุดที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา ถึงสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลกับสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งและเก็บแบบสอบถามทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่าน google form และผู้วิจัยส่งด้วย

ตนเองด้วย และขอให้ส่งกลับภายใน 2 สัปดาห์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนเมื่อตอบครบสมบูรณ์ ตรงตามกำหนดเวลา ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ของเครื่องมือ ที่ได้รับการตอบกลับมาทั้ง 150 โรงเรียน ตามเกณฑ์ และระดับของการวัดตัวแปรของข้อคำถามใน เครื่องมือแต่ละส่วน แล้วจึงนำไปประมวลผลและ วิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลมีทั้งสถิติบรรยายและสถิติอ้างอิง โดย สถิติบรรยาย ได้แก่ สถิติคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณร้อยละ สถิติอ้างอิงที่ ใช้ทดสอบสมมุติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA) แบบ Total และ Stepwise และ การวิเคราะห์เส้นทาง อิทธิพล (Path analysis)

การวิจัยระยะที่ 2

การดำเนินการในระยะที่ 2 เพื่อตอบ วัตถุประสงค์ในข้อที่ 3 คือ สร้างรูปแบบและประเมิน รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยในระยะ นี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

การวิจัยระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 1 สร้างและ ประเมินร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับ ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการปฐมวัย และ งานวิชาการปฐมวัย โดย MRA และ Model ปัจจัย เชิงสาเหตุ เมื่อบูรณาการกัน ได้ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการปฐมวัยของ สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และได้ ดำเนินการต่อโดยการสร้างรูปแบบการบริหารงาน วิชาการปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยใช้กระบวนการบริหาร PIE

Model ได้ร่างรูปแบบการบริหารวิชาการปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในเชิงสถิติ และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาในระดับ ปฐมวัย จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบยืนยัน ความ เหมาะสม และความเป็นไปได้ พร้อมข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การวิจัยระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 2 ประเมิน รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารการศึกษาในระดับปฐมวัย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบยืนยัน ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ พร้อมข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงให้ เหมาะสมยิ่งขึ้น

การกำหนดผู้ประเมิน ประเมินร่างรูปแบบ การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดย ผู้เชี่ยวชาญ 7 คน และ ประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive) โดยการกำหนดคุณสมบัติ

เครื่องมือ แบบประเมินความเหมาะสม และ ความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการบริหารงาน วิชาการระดับปฐมวัย สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมิน และแบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็น ประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับ ปฐมวัยของสถานศึกษา สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน แบบประเมินเป็นแบบมาตรวัดประมาณรวมค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด , 2553)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความ อนุเคราะห์จากวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัย พะเยา ออกหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์แนบไป พร้อมกับประเด็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบ

การบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐานสำหรับ
ข้อมูลจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง
รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการ
สรุปผลวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ ข้อ 1 ศึกษาเปรียบเทียบการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของญี่ปุ่น และของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (ระยะที่ 1
ขั้นตอนที่ 1) สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงาน
วิชาการของไทยและของญี่ปุ่น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การ
บริหารงานหลักสูตรปฐมวัย 2) การบริหารจัดการ
เรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผลพัฒนาการ 4) การ
พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา และ
5) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความ
เข้มแข็งในทางวิชาการ ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง
ผู้อำนวยการสถานศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด
กรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการโรงเรียนระดับ
ปฐมวัยของญี่ปุ่นให้ข้อมูลตรงกัน ในเกือบทุกประเด็น
แต่มีประเด็นที่แตกต่าง ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ
หลักสูตรปฐมวัย ในการจัดทำแผนงานวิชาการ
ปฐมวัย สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร บริหาร
จัดการโดยสถานศึกษา ญี่ปุ่นบริหารจัดการโดยมี
กลุ่มผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน
วิชาการปฐมวัย และวิธีการติดตามประเมินผลการ
ดำเนินงานวิชาการปฐมวัย ของสถานศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร มีประชุมรายเดือน และรายภาค

การศึกษา ส่วนของญี่ปุ่นมีการประชุมสรุปผลงาน
รายวัน รายเดือน และรายภาคการศึกษา และด้าน
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา
สถานศึกษาระดับปฐมวัยของญี่ปุ่นไม่เน้นในประเด็น
การส่งเสริมและจัดให้มีคอมพิวเตอร์สำหรับเด็ก
ปฐมวัย

วัตถุประสงค์ข้อ 2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย
ของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และ
ตรวจสอบรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ระยะที่ 1 ขั้นตอน
ที่ 2)

ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จใน
การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ Multiple
Regression Analysis (MRA)

การวิเคราะห์ส่วนนี้ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson'
Product Moment Correlation Coefficient) และ
การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple
Regression Analysis) โดยวิธีแบบ มี ขั้นตอน
(Stepwise) ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 1)
ผลสัมฤทธิ์ของเด็กปฐมวัย และ 2) ความพึงพอใจของ
ผู้ปกครอง ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่ม คือ 1)
กลุ่มตัวแปรด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 6 ตัวแปร และ 2)
กลุ่มตัวแปรปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ดังได้ระบุไว้แล้ว

ผลการวิเคราะห์ และการตรวจสอบ
สมมติฐานการวิจัยเป็นดังต่อไปนี้ ปัจจัยด้าน
งบประมาณ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร

ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการ ปัจจัยด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การศึกษา ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีการศึกษา ปัจจัยด้านการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ร่วมกันทำนายผลต่อ

ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัย ของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 85.4 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .854 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Stand Error) เท่ากับ 178 (ดังตาราง 1)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธี STEPWISE

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	Sig
	B	Standard error	β		
1. จบประมาณ (BGM)	.145	.032	.201	4.459	.000
2. ครูผู้สอน (TCH)	.089	.033	.130	2.682	.008
3. ผู้บริหาร (AMT)	.136	.030	.200	4.577	.000
4. ผู้ปกครองและชุมชน (CRE)	.101	.028	.152	3.596	.000
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียน (ALO)	.097	.028	.150	3.427	.001
6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา (DIL)	.080	.029	.114	2.732	.007
7. สื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีการศึกษา (TFE)	.062	.028	.093	2.232	.027
8. การบริหารจัดการหลักสูตร (MSC)	.082	.031	.117	2.666	.009
9. ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (SEM)	.069	.029	.095	2.377	.019
a (Constant)	.601	.120	-	4.991	.000

R=.929 Standard error=.178 F=97.526
R² Total= .862 Adjusted R²=.854 a=.601

a Dependent Variable: ด้านความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย (YAF)

หมายเหตุ: **p < .01

สรุป ทั้ง 9 ปัจจัย สามารถทำนาย ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จ ในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีอย่างน้อย 5 ปัจจัย

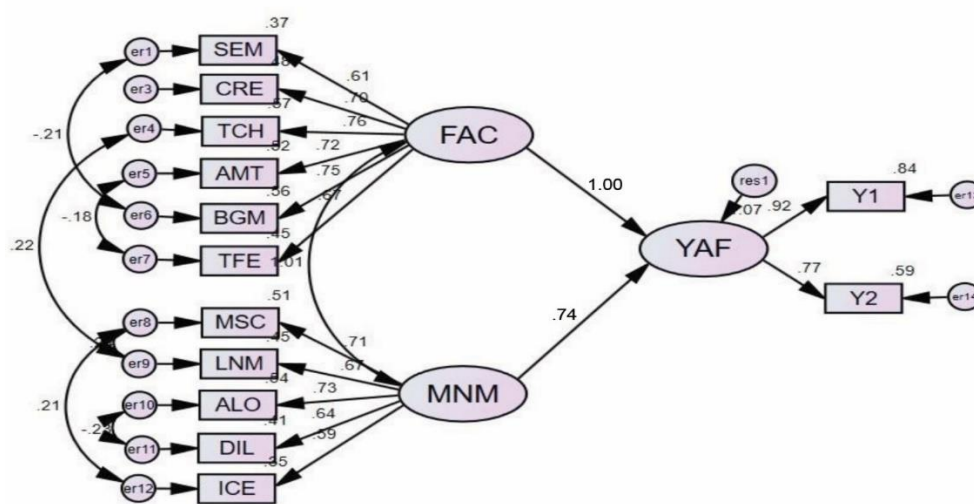
ผลการวิเคราะห์ ตรวจสอบรูปแบบเชิง ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้อง ของรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารงานวิชาการระดับ ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ส่วน

นี้ใช้สถิติ Path Analysis ตัวแปรสังเกตได้ประกอบด้วยตัวแปรปัจจัย 2 กลุ่ม (11 ตัวแปร) ตัวแปรแฝงมี 1 ตัวแปร คือ ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ผลวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ารูปแบบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โมเดลมีค่าสถิติต่าง ๆ ที่ยอมรับได้ กล่าวคือมีค่า Chi-Square = 65.06 df = 57 $\chi^2/df = 1.14$ p-value = 0.22 GFI = 0.94

AGFI = 0.90 CFI = 0.99 RMSEA = 0.03 RMR = 0.02 SRMR = 0.019

เมื่อพิจารณาตัวแปร พบว่า ตัวแปรทั้ง 11 ตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากสองลำดับแรก ได้แก่ (1) ผู้ปกครองและชุมชน (CRE) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.79 มีค่าความผันแปรร่วม (R²) เท่ากับ 0.37 (2) ครูผู้สอน (TCH) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.76 มีค่าความผันแปรร่วม (R²) เท่ากับ 0.48 ดังภาพที่ 1

โมเดล Standardized Estimate

Chi-square = 65.06, df = 57, p = 0.22

CMIN/DF = 1.14, GFI = 0.94, RMSEM = 0.03

ภาพที่ 1 แสดงโมเดลการวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ (FAC) และปัจจัยการบริหารงานวิชาการ (MNM) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (YAF) (ผลสัมฤทธิ์ของเด็กปฐมวัย(Y1) และ ความพึงพอใจของผู้ปกครอง (Y2))

สรุป ผลของค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุ พบว่า โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยผ่านเกณฑ์ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลองโครงสร้างสนับสนุนตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 คือ รูปแบบเชิงทฤษฎีของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา

สังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการสร้างรูปแบบและประเมิน (ร่าง)รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (ระยะที่ 2) ขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2)

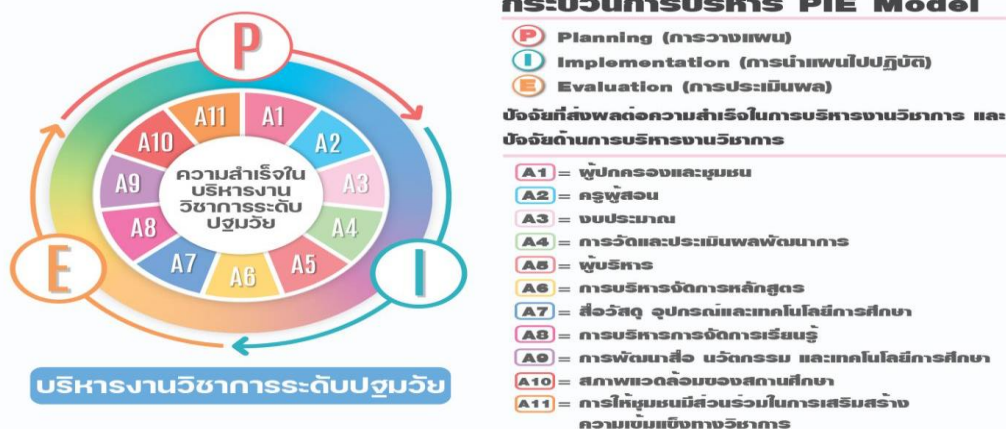
จากผลสรุปของวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 โดยนำผลรูปแบบเชิงทฤษฎีมาสร้างรูปแบบการ

บริหารบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้
กระบวนการบริหารแบบ PIE Model (P –
Planning (การวางแผน) I – Implementation
(การนำแผนไปปฏิบัติ) E - Evaluation (การ
ประเมินผล)

ในด้านการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
อาจอธิบายได้อย่างง่ายว่า การบริหารงานวิชาการ
ระดับ ปฐมวัย ของ สถาน ศึกษ า สังกัด
กรุงเทพมหานคร เพื่อผลสำเร็จของการบริหารงาน

วิชาการให้เพิ่มมากขึ้น ควรเริ่มต้นอันดับแรกทีการ
วางแผนการปฏิบัติเน้นหนักไปที่ด้านผู้ปกครองและ
ชุมชน อันดับสองด้านครูผู้สอน อันดับสาม ด้าน
งบประมาณ อันดับสี่ด้านการวัดและประเมินผล
พัฒนาการตามลำดับ คาดว่าจะได้ผลดีมากยิ่งขึ้น

จากรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
ดังกล่าว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 7 คน พิจารณาความ
เหมาะสมและความเป็นไปได้ เกี่ยวกับการนำ
รูปแบบไปใช้ ปฏิบัติจริงในเชิงบริหาร ดังภาพที่ 2

ภาพ 2 รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการ
ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของ
รูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดย
ผู้เชี่ยวชาญ 7 คน ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ใน
ระดับมากที่สุด และรอบที่สอง ผลประเมินโดย
ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นการประเมินความเป็นไปได้
และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบของการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน มี

ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า รูปแบบการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสม เป็นไปได้
และเป็นประโยชน์ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้
คือ ระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงาน
วิชาการระดับปฐมวัย ของผู้ ปู่ และ ของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมีจุดเด่น ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย ประเด็นที่ญี่ปุ่นแตกต่างจากของสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร คือ การบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร บริหารจัดการโดยสถานศึกษา ส่วนของญี่ปุ่นมีกลุ่ม ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน วิชาการปฐมวัย เนื่องจากเป้าหมายของหลักสูตรปฐมวัยของญี่ปุ่น (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา, 2563) ซึ่งมี 4 ประเด็นคือ 1) พัฒนา พื้นฐานในการดำรงชีวิต 2) ประสบการณ์ สนุกสนาน 3) ทำงานร่วมกับครอบครัว และ 4) พื้นฐานการเรียนรู้ ส่วนเป้าหมายของหลักสูตร ปฐมวัยของไทยได้แก่ มุ่งส่งเสริมให้เด็กมี พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและ สติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความ สนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล จะเห็นได้ว่า เป้าหมายของหลักสูตรปฐมวัยของญี่ปุ่นในข้อที่ 3) ทำงานร่วมกับครอบครัว เน้นการมีส่วนร่วม กับ ครอบครัว กลุ่มผู้ปกครองจึงเข้ามาเป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดทำแผนงานวิชาการปฐมวัยด้วย การศึกษาในระดับอนุบาลมีความสำคัญมากในแง่ที่ จะเป็นการวางรากฐานของบุคลิกภาพ การให้ การศึกษาในช่วงนี้ต้องกระทำควบคู่ไปกับการ ประสานความร่วมมือกับครอบครัวอย่างใกล้ชิด โรงเรียนอนุบาลมีหน้าที่ที่จะพัฒนาฐานพลังในการ ดำรงชีวิตของเด็ก เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของโรงเรียนอนุบาลตามพระราชบัญญัติการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของสำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษาแห่งชาติ (2563) ที่ได้ทำวิจัย เปรียบเทียบการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของ ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น พบว่า บทบาทของ พ่อแม่และชุมชน ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดการและใช้อุปกรณ์หรือทรัพยากรในสถานศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ โรงเรียนอนุบาลจะจัดห้อง

สำหรับผู้ปกครองได้มาพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และทำกิจกรรมต่าง ๆ ผู้ปกครอง สามารถเข้าไปนั่งในห้องเรียนเพื่อดูการเรียน การสอน สังเกตพัฒนาการของเด็กในห้องเรียน และ วิธีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ ปฐมวัย สถานศึกษาระดับปฐมวัยของญี่ปุ่น มีการ ประชุมสรุปผลงานรายวัน รายเดือน และรายภาค การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของสำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ (2563) พบว่า เด็กจะได้รับการประเมินเป็นรายบุคคลผ่านการจด บันทึกราย การสังเกตของครูในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ เพื่อให้เด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนในระดับ ประถมศึกษา และมีบันทึกที่เป็นการแลกเปลี่ยน ข้อมูลเด็กจากพ่อแม่และครู ครูอนุบาลจะจดบันทึก สิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กที่รับผิดชอบ วางแผนและ เตรียมการสอน การดูแลเด็ก และเมื่อสิ้นสุด จะมี การประชุมและสรุปวิธีสอนและดูแลเด็ก มีการ ประชุมครูเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลในการพัฒนาเด็ก ทุกสัปดาห์ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหมวดปฐมวัย จะให้คำแนะนำแก่ครู มีการสังเกต อภิปราย บันทึกวิดีโอ เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการดูแลเด็ก

1.2 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับสถานศึกษาระดับ ปฐมวัยของญี่ปุ่น ไม่เน้นในประเด็นการส่งเสริม และจัดให้มีคอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย ใน โรงเรียนอนุบาลญี่ปุ่นไม่จัดอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับให้เด็กเล่น เนื่องจากโรงเรียนมีสื่อ อุปกรณ์ ของเล่น ทั้งในและนอกห้องเรียนซึ่งมีความ หลากหลายและเพียงพอสำหรับเด็ก มีของเล่นช่วย กระตุ้นการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในร่างกาย ครูใช้เวลาเด็กในการเล่นอย่างอิสระ และเล่นอย่างมีเป้าหมาย มีกิจกรรมศิลปะ ดนตรี สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการ สอนแบบมอนเตสซอรี คือเด็กได้มีโอกาสศึกษาด้วย

ตนเองอย่างอิสระจากสิ่งแวดล้อมที่จัดให้อย่างมี
จุดมุ่งหมาย วัสดุอุปกรณ์ทุกอย่างมีขนาดเหมาะสมกับ
วัยของเด็กและเป็นสิ่งที่เด็กต้องการศึกษา เมื่อเด็ก
ทำงาน เด็กจะสงบ มีสมาธิ มีความรับผิดชอบใน
การทำงานให้สำเร็จ สามารถคิดแก้ปัญหาและ
แก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานได้ด้วยตนเอง
และแนวทางการสอนตามแนวคิดวอลดอร์ฟ ที่เชื่อ
ว่า เด็กปฐมวัยเรียนรู้จากการเลียนแบบ ผู้สอนต้อง
เป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็ก จุดมุ่งหมายของวอล
ดอร์ฟ คือ ช่วยให้ผู้มีบุคลิกภาพสูงสุดที่ตน
มี พัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่ดี มีสังคมที่สมบูรณ์
โดยเน้นในเรื่องจิตวิญญาณความรู้สึก เน้นการสร้าง
เจตคติในตัวเด็ก เน้นสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทำจาก
ธรรมชาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิลทีย์
มุลิกพันธ์ (2559) ที่ได้วิจัยเรื่องการศึกษา
เปรียบเทียบการจัดการศึกษาปฐมวัยในบริบทของ
ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น จะเห็นได้ว่า
หลักสูตรของอนุบาลญี่ปุ่นยังไม่เน้นวิชาการหนัก ๆ
แต่เน้นความสำคัญที่จินตนาการและการเล่น ของ
เล่นในชั้นเรียนก็เน้นให้เด็กเล่นแต่ชิ้นที่เรียบง่าย
และกระตุ้นให้เกิดจินตนาการ การที่พยายามให้
เด็กอ่านหนังสือให้ได้ จำให้ได้เพื่อสอบเข้าชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ นักวิชาการมองว่าเป็น
การปิดกั้นจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของ
เด็ก ในประเทศญี่ปุ่น เด็กเมื่อจบชั้นอนุบาล
สามารถที่จะต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไกลบ้านได้โดย
ไม่ต้องสอบ

2. ผลการวิเคราะห์ ตรวจสอบรูปแบบเชิง
ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของ
สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์ Model Fit
โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path
Analysis)

ผลการตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย
ของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า
กลุ่มตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทั้ง 11 ตัวแปร มีความ
สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยผ่านเกณฑ์
ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความกลมกลืนของ
แบบจำลองสมการโครงสร้างตามสมมติฐานกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาปัจจัยเชิงสาเหตุ
ทั้ง 11 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนัก
ในการส่งผลสูงอันดับแรก คือ ด้านผู้ปกครองและ
ชุมชน อันดับสอง คือด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน พบว่ามีค่า
น้ำหนักในการส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร สูงอันดับแรก เนื่องจากว่า
พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการ
อบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลาน
และเพื่อช่วยบุตรหลานศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาปีที่
1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) กล่าวถึง บทบาท
ของพ่อแม่และผู้เลี้ยงดู ต่อเด็กในช่วงอายุ 3-6 ปี
ดังนี้ 1) ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรของ
การศึกษาสองระดับ 2) จัดหาหนังสือและอุปกรณ์
ที่เหมาะสมกับวัยเด็ก 3) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุตร
หลาน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลบุตรหลาน
อย่างใกล้ชิด 4) จัดเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับ
บุตรหลาน 5) ร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาใน
การช่วยเตรียมตัวบุตรหลาน เพื่อช่วยให้บุตรหลาน
ของตนปรับตัวได้ดีขึ้น

ทั้งนี้ ในส่วนของชุมชนก็มีบทบาทในการ
สนับสนุนการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนี้ 1)
สนับสนุนทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2) มีส่วนร่วมจัดการศึกษาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ตามศักยภาพและความพร้อม
3) ติดตามและดูแล ป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ปัญหาต่าง ๆ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

หลักสูตรปฐมวัยควรมุ่งพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างครบถ้วน ควรเพิ่มเติมการเปิดการอบรมเพื่อฝึกพัฒนาผู้ปกครองเพิ่มเติมในเรื่องพัฒนาบุตรหลาน ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็ก เนื่องจากพบว่ามีเด็กบางส่วนขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองทำให้เด็กไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะอย่างเหมาะสม

ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีค่าน้ำหนักในการส่งผลสูงเป็นอันดับสอง ทั้งนี้เนื่องจากครูมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการสอน การวิจัย การให้บริการแก่ชุมชนและเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอน ผลการเรียนการสอนจะดีมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นกับผู้สอนเป็นสำคัญส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองเป็นอย่างดี อาจเป็นเพราะครูในโรงเรียนปฐมวัยต่างตระหนักดีว่าการจัดการศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต้องเกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน เด็กปฐมวัยต้องการการอบรมเลี้ยงดูและต้องการการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยจะผ่านการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว การอบรมปลูกฝังรวมถึงการสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้แก่เด็กปฐมวัยได้เจริญเติบโตเต็มศักยภาพในช่วงอายุนี้นี้จะเป็นรากฐานที่ดีสำหรับการเติบโตต่อไปในอนาคต โดยจะต้องมี ครูปฐมวัย เป็นผู้เกี่ยวข้อง ดูแล และจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้พัฒนาไปตามเป้าหมายอย่างที่เราควรจะเป็น คุณครูปฐมวัย ถือได้ว่ามีบทบาทหรือเรียกได้ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในทุก ๆ ด้าน เพราะจะต้อง

คอยหล่อหลอม ชัดเจน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่เด็ก เป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กรองจากพ่อแม่และผู้ปกครอง บุคลิกภาพ พฤติกรรม การปฏิบัติต่าง ๆ ของคุณครูปฐมวัยจะเป็นต้นแบบการเรียนรู้ที่ดีของเด็กซึ่งมาจากสภาพแวดล้อมเด็กที่แตกต่างกัน (รัฐกุล, 2563)

เป็นหน้าที่สำคัญของครูปฐมวัยที่จะต้องเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างดี เพื่อที่สามารถจัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้อย่างเหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กแต่ละคน อันจะทำให้พัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นไปตามเป้าหมายและตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ได้ การจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัย สำคัญมาก ควรจัดครูที่รักเด็ก ๆ มีความอดทน มีจิตเมตตาและมีจิตวิทยาสูง ควรเป็นครูที่จบเอกปฐมวัย จะพัฒนานักเรียนทุกคนได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานแข็งแรงแก่นักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลวิจัยในครั้งนี้ ที่พบว่า ผลเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครกับและของญี่ปุ่น พบว่า ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย การบริหารจัดการหลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลญี่ปุ่น กลุ่มผู้ปกครองเข้ามาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานวิชาการปฐมวัยด้วย และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่มีค่าสูงอันดับแรก คือ

ด้านผู้ปกครองและชุมชน ดังนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของไทย ในประเด็น ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย ควรจะมีการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม โดยให้กลุ่มผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานวิชาการปฐมวัย การติดตามประเมินผลการจัดประสบการณ์ และประเมินผลพัฒนาการของเด็ก

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง สามารถนำตัวชี้วัดจากผลการวิจัย ที่มีลักษณะปฏิบัติน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาสื่อวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อ

การศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของชุมชนนำไปพัฒนาให้การดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ตามบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

2. ควรทำการศึกษาวิจัย และพัฒนาต่อยอดโดยพัฒนารูปแบบทำคู่มือการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *รายงานการศึกษาไทย 2561 (Education in Thailand)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- การศึกษาปฐมวัยกับศึกษานิเทศก์ปฐมวัย. (2560). *การจัดการศึกษาปฐมวัยในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. สืบค้น 9 สิงหาคม 2563 จาก <https://www.facebook.com/1901228863442471/posts/>
- เชิญตะวัน สุวรรณพานิช. (ม.ป.ป.). *ญี่ปุ่น-สอนเด็กให้มีคุณภาพต้องเริ่มตั้งแต่-“อนุบาล”*. สืบค้น 9 สิงหาคม 2563 จาก <https://th.theasianparent.com/ญี่ปุ่น-สอนเด็กให้มีคุณภาพต้องเริ่มตั้งแต่-“อนุบาล”>
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2566). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. 2(1), 68-74.
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2561). นโยบายจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2563, จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=51448&Key=news_act
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- รัฐกุล. (2563). *หน้าที่ของคุณครูปฐมวัย...บทบาทที่ยิ่งใหญ่ เป็นมากกว่าอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2563, จาก <https://www.rathakun.com/teacher-action/>
- สรายุทธ กันหลง. (2555). *การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม Cronbach's alpha*. สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2563, จาก <http://www.ipernity.com>.
- สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2554). *แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร การบริหารวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

- สำนักงานการศึกษา.กรุงเทพมหานคร (2564). รายงานสถิติการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564 จาก <https://webportal.bangkok.go.th/upload/user/00000116/PTay/EbookStat64.pdf>
- สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2563). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569). กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). รายงานผลการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยของไทยและต่างประเทศ กรณีศึกษาประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร. (2563). แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2564. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- สุริยา ฮ่องเสนาะ. (2561). การจัดการศึกษาปฐมวัยประเทศญี่ปุ่น. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2563, จาก http://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2561/Nov2561-3.pdf
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). ประเทศไทย 4.0. สืบค้น 9 สิงหาคม 2563 จาก http://planning2.mju.ac.th/goverment/20111119104835_planning/Doc_25590823143652_358135.pdf
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. (3rded.). New York: Harper and Row.
- Education in Japan Community. (2018). *Japanese Preschools & Kindergartens*. Retrieved March 1, 2020, from <https://educationinjapan.wordpress.com/resource-room/Japanese-preschools-kindergartens>
- Newby et al. (2000). *Educational Technology for Teaching and Learning*. New Jersey: Prentice-Hall.